

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

'Beter weten dan God!'

Daar moest ik aan even denken
toen ik mij zo voorbereidde op mijn preek voor vandaag.
Soms hebben wij het gevoel
dat we het beter weten dan God.
En dat is dan ook precies het probleem
waar Jezus in het evangelie van vandaag
mee te maken kreeg in zijn gesprek met Petrus.

Vorige week hoorden we nog hoe Petrus
een perfecte antwoord gaf aan Jezus.
Jezus vroeg aan zijn leerlingen:
"Wie zeggen jullie dat ik ben?"
En Petrus gaf het perfecte antwoord:
Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.
Petrus herkende namelijk in Jezus al
de toekomstige Koning.
Wel, een beter antwoord had Petrus niet kunnen geven.

Alleen, wat verstaat Petrus onder een Koning?
Wat verstaan wij onder een Koning?
Is een Koning iemand met heel veel macht?
Is een Koning iemand met heel veel geld en rijkdom?
Wat is een Koning?
Wij weten dat Jezus onder een Koning vooral verstaat
iemand die als een dienaar is.
Zoals Jezus op Witte Donderdag als een dienaar
zelfs de voeten van zijn leerlingen waste.
Liever dienen dan heersen.
Dat is in de ogen van Jezus een koning.

En nu komen wij bij het evangelie van vandaag.
Petrus heeft dus net hiervoor gezegd dat hij in Jezus
de toekomstige Koning ziet.

En nu denkt Jezus:
Goed, dan kan Ik jullie wel iets meer vertellen over
wat mijn koningschap precies inhoudt.

En zo vertelt Jezus dat zijn koningschap
niet alleen maar een kwestie van macht is.
Maar dat Jezus eerst naar Jeruzalem zal moeten gaan.
En dat Hij daar in Jeruzalem heel veel zal moeten lijden
van de oudsten, van de hogepriesters en van de schriftgeleerden.
En dat ze Hem zelfs ter dood zullen brengen.
'Maar,' zegt Jezus, 'op de derde zal Ik dan verrijzen.
En dat zal het begin zijn van mijn werkelijke Koningschap.'

Maar dat laatste hoort Petrus al lang niet meer.
Petrus hoort alleen maar: lijden en sterven.
En nu ontploft Petrus bijna:
'Dat nooit!'
'Dat mag U nooit overkomen!'
'Dat verhoede God!'
Arme Petrus.
Hij bedoelt het altijd zo goed.
Maar deze keer slaat hij de plank volledig mis.

En Jezus is nu ook zelfs even heel erg fel:
"Ga weg satan, achter Mij,
gij zijt Mij een aanstoot,
want gij laat u leiden door menselijke overwegingen
en niet door wat God wil."

Eerlijk gezegd schrik ik een beetje
van de felheid van Jezus hier.
Maar toen ik daar zo over nadacht
moest ik toch even denken aan de felheid
die ik ook wel eens zie bij mensen
die bijvoorbeeld verslaafd zijn geweest aan de drank.
Ze hebben vaak een lange weg moeten afleggen
om vrij te komen van hun verslaving.

En dan komen ze op een punt dat ze weten:
Ja, nu zijn we werkelijk vrij.
Maar ze weten ook
dat ze nu nooit meer één druppel drank moeten aanraken.
En als je ze dan per ongeluk
toch een drankje zou aanbieden,
ja, dan kunnen ze met een zekere felheid reageren!

Het is die scherpste die ik bij Jezus zie.
Zoiets als:
Goed, Ik zal de nieuwe Koning zijn in Gods Koninkrijk.
Maar Ik zal nooit misbruik maken van mijn macht.
Ik zal het nooit beter willen weten dan God.
Ik zal nooit het lijden uit de weg gaan
als God dat van Mij vraagt.

En na deze scherpe woorden van Jezus tot Petrus,
richt Jezus zich vervolgens tot de andere leerlingen.
En dan laat Jezus ook aan hen zien
wat zijn Koningschap inhoudt.
Je kruis opnemen.
Bereid zijn je leven te verliezen,
want dan zul je het redden.

Misschien mag ik mijn preek afsluiten
met nog één gedachte van Henry Nouwen,
die hier zo mooi bij aansluit:
'Het niet beter willen weten dan de Heer,
maar bescheiden zijn.'

U weet dat Henry Nouwen een buitengewoon
succesvol hoogleraar was in Amerika.
Daar was hij hoogleraar in de vakken psychologie en theologie.
Honderden studenten hingen aan zijn lippen.
Zijn collegezalen zaten altijd tot de laatste plaats toe vol.
En toch voelde Henry Nouwen altijd:
Dit is het nog niet.
Dit is nog steeds niet het leven dat ik zoek.

En zo kwam hij terecht in een huis
waar mensen werden opgevangen
met een lichamelijk en verstandelijk beperking.
Mensen met het Syndroom van Down.
En daar ontdekte Henry Nouwen:
Hier vind ik het echte leven.
Hier gebruikt God deze lieve mensen
om mij te bevrijden van al mijn wetenschappelijke kennis
en om mij te brengen tot de essentie van het leven.
Eenvoud.
Nederigheid.

Weet u, als tegenwoordig een vrouw in verwachting is,
dan worden er in het ziekenhuis al allerlei testjes gedaan.
En zo kan men dan in de moederschoot al zien of een baby
mogelijk het Syndroom van Down zal hebben.
U begrijpt dat dan de vraag bij de ouders kan opkomen:
zullen we dit kind geboren laten worden,
of zullen we dit kind dit lijden besparen?

Ziet u hoe gevaarlijk deze gedachte alleen al is?
Ik hoor Jezus al bijna zeggen:
'Ga weg satan, achter Mij,
want gij laat u leiden door menselijke overwegingen
en niet door wat God wil.'
Want hoe kostbaar kan het leven juist zijn
van iemand met het Syndroom van Down.
Daarom, probeer het niet beter te weten dan God.
Wees niet eigenwijs, maar nederig.
Dan zul je een echte koning zijn!
Amen.